

Asociace televizních organizací

Etický kodex redaktorů zpravodajských, politicko-publicistických a ostatních publicistických pořadů

Preambule

- 1) Cílem tohoto Etického kodexu redaktorů zpravodajských, politicko-publicistických a ostatních publicistických pořadů (dále „Kodex“) je vést k odpovědnosti za zpracování a vysílání zpravodajských a publicistických pořadů a současně napomáhat k naplnění práva veřejnosti na informace v zájmu fungování demokratické společnosti.
- 2) Kodex nenahrazuje právní regulaci.
- 3) Interní předpisy a etické kodexy členů ATO nejsou tímto Kodexem dotčeny a mají přednost před tímto Kodexem, jde-li o ustanovení přísnější.
- 4) Kodex je určen šéfredaktorům, redaktorům, novinářům a dalším osobám zúčastněným na výrobě a vysílání pořadu (dále jen redaktori), kteří působí v oblasti zpravodajství a publicistiky členů Asociace televizních organizací (dále jen ATO).
- 5) Členové ATO budou usilovat o to, aby respektovali tento Kodex, za tím účelem seznámí s Kodexem osoby, jimž je určen a budou vyžadovat plnění tohoto Kodexu.
- 6) Pravidla tohoto Kodexu musejí být respektována všemi členy ATO jako etické minimum.
- 7) Při aplikaci tohoto Kodexu členové etické komise vycházejí zejména z článku 17 Listiny základních práv a svobod:

„ Článek 17 Listiny základních práv a svobod

- (1) Svoboda projevu a právo na informace jsou zaručeny.*
- (2) Každý má právo vyjadřovat své názory slovem, písmem, tiskem, obrazem nebo jiným způsobem, jakož i svobodně vyhledávat, přijímat a rozšiřovat ideje a informace bez ohledu na hranice státu.*
- (3) Cenzura je nepřípustná.*
- (4) Svobodu projevu a právo vyhledávat informace lze omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti.*
- (5) Státní orgány a orgány územní samosprávy jsou povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti. Podmínky a provedení stanoví zákon. “*

Čl. 1 Cenzura

- 1) Cenzura je nepřípustná.
- 2) Cenzurou se pro účely tohoto Kodexu rozumějí jakékoliv neoprávněné zásahy orgánů veřejné moci či třetích osob proti svobodě projevu slovem i obrazem a jejich šíření televizním vysíláním.

- 3) Redaktor odmítá cenzuru. Redaktor však bere v úvahu oprávněné požadavky orgánů veřejné moci či třetích osob. Redaktor odmítne jakýkoliv nátlak orgánů veřejné moci či třetích osob, v jehož důsledku by mělo dojít ke zveřejnění nepravdivé nebo zkreslené informace či nezveřejnění pravdivé informace.
- 4) Za cenzuru nelze považovat výběr a filtrování informací prováděných provozovateli televizního vysílání, protože je věcí každého provozovatele televizního vysílání, která sdělení a v jaké formě bude uveřejňovat.

Čl. 2

Objektivita a vyváženost, zdroje informací, další povinnosti

- 1) Redaktor respektuje, že výkonem svobody projevu bere na sebe současně i odpovědnost objektivně a vyváženě informovat o otázkách důležitého veřejného zájmu.
- 2) Redaktor respektuje právo veřejnosti na objektivní informace. Objektivními informacemi jsou takové informace, které jsou pravdivé; to znamená, že se jedná o takový popis skutečnosti, při němž redaktor podle svého nejlepšího svědomí využije všech dostupných informací, které byly v době odvysílání reportáže, resp. pořadu (dále jen reportáže) k dispozici. Redaktoři musejí brát rovněž v úvahu, že se mezi výrobou a odvysíláním reportáže může objevit nová informace, která nebyla v době výroby k dispozici. V takovém případě je třeba, aby veřejnost byla vhodnou formou o nové skutečnosti informována, pokud je to z technických důvodů vysílání možné.
- 3) Informace je předkládána veřejnosti, pokud je její zdroj redaktorovi znám. Jedná-li se o zdroj neznámý, lze sice informaci podat, ale s výhradou či s upozorněním, že zdroj není znám.
- 4) Redaktor vyhodnocuje různé zdroje informací a bere ohled na předpokládanou validitu zdroje. To však neznamená, že neoficiální zdroj nemůže mít dle okolností stejnou validitu jako oficiální.
- 5) Redaktor ověřuje informaci alespoň ze dvou na sobě nezávislých důvěryhodných zdrojů. Výjimku lze připustit, jsou-li dány mimořádné okolnosti. Výjimku lze dále připustit, je-li zdrojem obecně uznávaná agentura či vysílání např. ČTK, APTN, CNN nebo orgán veřejné moci či osoba oprávněná jménem orgánu veřejné moci sdělovat informace; v takovém případě vždy musí být divák informován o zdroji informace (verbálně nebo v obraze).
- 6) Redaktor podává přesné informace a v takovém kontextu, aby nemohlo dojít k jejich zkreslení. Redaktor nezamlčuje podstatnou informaci, je-li redaktorovi známa.
- 7) Pokud je uváděno jméno, příjmení, funkce, obchodní jméno apod., či pokud reportáž obsahuje jinou identifikaci osob, je třeba příslušné údaje uvádět v rámci zvyklostí při vysílání zpravodajských a publicistických pořadů; zejména je třeba dbát na to, aby nedošlo k záměně v označení osob.
- 8) Redaktor dává hlas osobám nebo skupinám osob, jichž se informace v reportáži dotýká. Zejména je třeba, aby zaznělo stanovisko osob, kterých se týká kritika. Pokud se takové osoby odmítnou v reportáži vyjádřit, je to redaktor povinen v reportáži sdělit.
- 9) Nelze padělat dokumenty za účelem doložení informace.
- 10) Redaktor respektuje pravdu bez ohledu na důsledky, které to pro něj může mít.
- 11) Redaktor vyhledává informace, které slouží veřejnému zájmu, i přes překážky.
- 12) Redaktor při zpracování reportáže bere zvláštní ohledy na osoby, které nejsou zvyklé vystupovat na veřejnosti a hovořit na mikrofon či na kameru.

- 13) Redaktor postupuje citlivě při zařazování výpovědí a záběrů na osoby, které jsou osobami blízkými obětí dopravních nehod, katastrof apod. či osob poškozených trestným činem.

Čl. 3

Názory a hodnotící komentáře

- 1) Je třeba rozlišovat mezi skutkovým tvrzením (tedy mezi empiricky ověřitelným faktem, neboli konstatováním objektivní skutečnosti) na straně jedné a hodnotícím komentářem, soudem resp. subjektivním názorem na straně druhé.
- 2) Názory a hodnotící komentáře musejí být odděleny od informací zpravodajského charakteru.
- 3) Polemiku není možno posuzovat vůči všem údajům v reportáži, ale jen vůči těm údajům, na které byla vázána.
- 4) Nelze vydávat domněnku za ověřený fakt.
- 5) Při sdělování názorů a hodnotících komentářů je třeba dbát takové formy, aby nevybočily z mezí obecně uznávaných pravidel slušnosti. Určité přehánění, šokování a provokace jsou však možné. Vždy je třeba vzít v úvahu kontext, místo a čas.

Čl. 4

Zákonné omezení svobody projevu

Reportáž:

- 1) nesmí propagovat válku nebo líčit krutá nebo jinak nelidská jednání takovým způsobem, který je jejich zlehčováním, omlouváním nebo schvalováním,
- 2) nesmí podněcovat k nenávisti z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti nebo příslušnosti k určité skupině obyvatelstva,
- 3) nesmí utvrzovat stereotypní předsudky týkající se etnických, náboženských nebo rasových menšin,
- 4) nesmí obsahovat pornografii; to ale neznamená, že by nemohla zaznít žádná zmínka o pornografii. Je však zakázáno odvysílat pornografické dílo, které zobrazuje nebo jinak využívá dítě, nebo v němž se zobrazuje násilí či neúcta k člověku, nebo které zobrazuje nebo jinak znázorňuje pohlavní styk se zvířetem,
- 5) nesmí obsahovat hrubé samoučelné násilí,
- 6) nesmí bezdůvodně zobrazovat osoby umírající nebo vystavené těžkému tělesnému nebo duševnímu utrpení způsobem snižujícím lidskou důstojnost. Bezdůvodným zobrazením však není takové zobrazení, které je vzhledem ke společensky závažné příčině ve veřejném zájmu.

Čl. 5

Ochrana osobnosti některých obětí trestných činů

- 1) V souvislosti s trestným činem spáchaným na osobě mladší 18 let, nelze uveřejnit žádnou informaci, která by obsahovala jméno, příjmení takové osoby nebo žádnou informaci,

kteřá by mohla takovou osobu identifikovat (např. fotografie obličeje, místo bydliště, škola).

- 2) V souvislosti s trestným činem kuplířství podle § 204 trestního zákona, šíření pornografie podle § 205 trestního zákona, proti rodině a mládeži, proti rodině a zdraví nebo proti svobodě a lidské důstojnosti, nelze uveřejnit žádnou informaci, která by obsahovala jméno, příjmení oběti takového trestného činu nebo informaci, která by mohla oběť trestného činu identifikovat (např. fotografie obličeje, místo bydliště, pracoviště).
- 3) Zákazy uvedené v odst. 1 a 2 se nevztahují na případy, kdy oběť trestného činu dá k uveřejnění informace souhlas. U osoby mladší 18 let je třeba vždy žádat o souhlas jejího zákonného zástupce (zpravidla rodič).
- 4) Souhlasů osob uvedených v odst. 3 není třeba, pokud je dán mimořádně silný veřejný zájem na uveřejnění informace o trestném činu spáchaném na osobě mladší 18 let nebo informace o některém z trestných činů uvedených v odst. 2.

Čl. 6

Určité zjednodušení je možné

U pořadů určených pro informování nejširší (nikoli odborné) veřejnosti je možno přistupovat na určitá zjednodušení, především s ohledem na rozsah jednotlivých reportáží a laický zájem diváků. Mohou nastat situace, kdy z těchto důvodů lze stěží trvat na naprosté přesnosti skutkových tvrzení a klást tak na redaktory – ve svých důsledcích – nesplnitelné nároky. Podmínkou je, že celkové vyznění informace musí vždy odpovídat pravdě.

Čl. 7

Použití skryté kamery a skrytého mikrofону

- 1) Skrytou kameru a/nebo skrytý mikrofon lze použít pro zpravodajské a publicistické účely v případě, že záběry nelze získat jinak a současně jsou nezbytné pro zpracování reportáže. Pro zpracování reportáže lze použít jen ty záběry získané skrytou kamerou a/nebo skrytým mikrofonem, které mají přímý vztah k tématu reportáže, která je ve veřejném zájmu.
- 2) O použití skryté kamery nebo skrytého mikrofону musí být divák vhodným způsobem informován při vysílání reportáže.
- 3) Příslušný redaktor příp. provozovatel televizního vysílání zajistí, aby ostatní záběry pořízené za použití skryté kamery či skrytého mikrofону, které nebudou použity v reportáži, nebyly zpřístupněny třetím osobám.

Čl. 8

Uveřejnění odposlechů

- 1) Odposlechy může redaktor uveřejnit, pokud k uveřejnění dá souhlas osoba, které se informace obsažené v odposlechu týkají.

- 2) Odposlechy může redaktor uveřejnit, i když nezíská souhlas osoby, které se informace obsažené v odposlechu týkají, pokud je zde veřejný zájem na uveřejnění takové informace. Redaktor vždy zvažuje právo presumpce neviny na straně jedné a svobodu projevu na straně druhé. Redaktor odposlech neuveřejní, pokud by jejím jediným účelem byla bulvarizace osoby, které se odposlechy týkají.
- 3) K uveřejnění odposlechů se redaktor vyžádá vždy stanovisko šéfredaktora.

Čl. 9

Ochrana dětí a mladistvých před nežádoucím obsahem

- 1) Při zařazování reportáží do vysílání mezi 6. – 22. hodinou respektuje redaktor povinnost stanovenou zákonem nezařazovat reportáže, které by mohly ohrozit fyzický, psychický a mravní vývoj dětí a mladistvých.
- 2) Redaktor věnuje zvláštní pozornost zpracování reportáží, ve kterých jsou veřejnosti podávány informace o násilí, vulgarismech, sexu, drogách, či které mohou vyvolat strach.
- 3) Redaktor váží právo veřejnosti na informace na jedné straně a veřejný zájem na ochranu dětí a mladistvých na straně druhé. Pokud v případě kolize těchto zájmů upřednostní právo na informace, doporučuje se vhodným způsobem před odvysíláním reportáže varovat diváky.

Čl. 10

Vystupování dětí a mladistvých

- 1) Ve zpravodajských a publicistických pořadech mohou vystupovat i osoby mladší 18 let (tj. děti do 15 let věku a mladiství do 18 let věku). Redaktor musí vždy zvažovat, zda nezletilý je schopen s ohledem na charakter pořadu a podmínky natáčení vždy posoudit podstatné aspekty své účasti.
- 2) Pokud je ze všech okolností patrné, že nezletilý není schopen s ohledem na své rozumové schopnosti posoudit své vystoupení v reportáži, vyžádá si redaktor souhlas zákonného zástupce.

Čl. 11

Dvoustupňová kontrola

- 1) V rámci své působnosti provozovatel televizního vysílání vytváří takové podmínky, aby obsah informace, která je určena ke zveřejnění, kontroloval nejen redaktor, ale nejméně ještě další osoba, která odpovídá za redakční nezávislost např. vedoucí vydání, dramaturg nebo šéfredaktor.

Čl. 12

Ilustrační a archivní záběry

Ve zpravodajských a publicistických pořadech lze používat ilustrační a archivní záběry. Tyto záběry je třeba důsledně rozlišovat. Pokud jsou použity, musí být divák o jejich použití informován obvyklým způsobem.

Čl. 13

Autorská díla v reportážích

- 1) Redaktor musí respektovat autorská práva třetích osob. Pokud redaktor hodlá užít autorské dílo bez souhlasu autora a bezplatně, musejí být splněny následující podmínky:
 - a) dílo bude užito ve spojení se zpravodajstvím o aktuální události, a to v přiměřeném rozsahu odpovídajícím informačnímu účelu, nebo
 - b) dílo bude v odpovídající míře převzato do reportáže ze zpravodajství v jiném hromadném sdělovacím prostředku (např. televizní vysílání, periodický tisk, webové portály), pokud takové užití nebylo výslovně zakázáno, nebo
 - c) dílo bude bez spojitosti s účelem reportáže užito zcela náhodně a okrajově.
- 2) Při užití autorského díla je vždy nutné uvést jméno autora (např. režiséra při užití děl audiovizuálních), a dále název díla a pramen (zdroj), ledaže uvedení těchto údajů není objektivně možné nebo není za daných okolností obvyklé. Redaktor musí v případě potřeby prokázat oprávněnost neuvedení těchto údajů.
- 3) V nejednoznačných nebo ve složitých případech se doporučuje vyžádat si stanovisko právníka.

Čl. 14

Získávání informací a nakládání s nimi

- 1) Nelze monopolizovat informace, které jsou významné pro veřejnost, a bránit tak jinému provozovateli televizního vysílání, aby je uveřejňoval později. Jakmile byla informace uveřejněna, mohou s ní pracovat jakékoliv sdělovací prostředky. Autorská práva je třeba respektovat.
- 2) Redaktor nevydává cizí myšlenky za své vlastní. Nelze vytvářet dojem, že provozovatel vysílání získal informaci výhradně zásluhou svých redaktorů, pokud objektivně věděl, že tomu tak není.

Čl. 15

Ochrana zdroje a obsahu informací

- 1) Redaktor, který se podílel na získávání nebo zpracování informací pro uveřejnění nebo uveřejněných v televizním vysílání, má právo odepřít soudu, jinému státnímu orgánu nebo orgánu veřejné správy informace o původu či obsahu těchto informací.
- 2) Redaktor, který se podílel na získávání nebo zpracování informací pro uveřejnění nebo uveřejněných v televizním vysílání, má právo odepřít soudu, jinému státnímu orgánu nebo orgánu veřejné správy předložení nebo vydání věci, z nichž by mohl být zjištěn původ či obsah těchto informací.

- 3) Právy podle odst. 1 a 2 nejsou dotčeny povinnosti stanovené trestním zákonem (nenadržovat pachatele trestného činu a překazít nebo oznámit trestný čin, § 367 trestního zákona¹) a s nimi související další povinnosti stanovené v trestním řízení.

¹ § 367 Nepřekazění trestného činu

(1) Kdo se hodnověrným způsobem dozví, že jiný připravuje nebo páchá trestný čin vraždy (§ 140), zabití (§ 141), těžkého ublížení na zdraví (§ 145), mučení a jiného nelidského a krutého zacházení (§ 149), nedovoleného přerušování těhotenství bez souhlasu těhotné ženy (§ 159), neoprávněného odebrání tkání a orgánů (§ 164), obchodování s lidmi (§ 168), zbavení osobní svobody (§ 170), zavlčení podle § 172 odst. 3 a 4, loupeže (§ 173), braní rukojmí (§ 174), vydírání podle § 175 odst. 3 a 4, neoprávněného nakládání s osobními údaji podle § 180 odst. 4, znásilnění (§ 185), pohlavního zneužití (§ 187), zneužití dítěte k výrobě pornografie (§ 193), týrání svěřené osoby (§ 198), krádeže podle § 205 odst. 5, zpronevěry podle § 206 odst. 5, podvodu podle § 209 odst. 5, pojistného podvodu podle § 210 odst. 6, úvěrového podvodu podle § 211 odst. 6, dotačního podvodu podle § 212 odst. 6, podílnictví podle § 214 odst. 3 a 4, legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 4, padělání a pozměnění peněz (§ 233), neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku (§ 234), neoprávněné výroby peněz (§ 237), zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 3, zneužití informace a postavení v obchodním styku podle § 255 odst. 4, poškození finančních zájmů Evropských společenství podle § 260 odst. 5, porušení předpisů o kontrole vývozu zboží a technologií dvojího užití (§ 262), porušení povinností při vývozu zboží a technologií dvojího užití (§ 263), provedení zahraničního obchodu s vojenským materiálem bez povolení nebo licence (§ 265), porušení povinnosti v souvislosti s vydáním povolení a licence pro zahraniční obchod s vojenským materiálem (§ 266), obecného ohrožení (§ 272), vývoje, výroby a držení zakázaných bojových prostředků (§ 280), nedovolené výroby a držení radioaktivní látky a vysoce nebezpečné látky (§ 281), nedovolené výroby a držení jaderného materiálu a zvláštního štěpného materiálu (§ 282), nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy (§ 283), získání kontroly nad vzdušným dopravním prostředkem, civilním plavidlem a pevnou plošinou (§ 290), zavlčení vzdušného dopravního prostředku do ciziny (§ 292), vlastizrady (§ 309), rozvracení republiky (§ 310), teroristického útoku (§ 311), teroru (§ 312), sabotáže (§ 314), vyzvědačství (§ 316), ohrožení utajované informace (§ 317), válečné zrady (§ 320), násilí proti orgánu veřejné moci podle § 323 odst. 3 a 4, násilí proti úřední osobě podle § 325 odst. 3 a 4, přijetí úplatku (§ 331), podplacení (§ 332), násilného překročení státní hranice podle § 339 odst. 2 a 3, organizování a umožnění nedovoleného překročení státní hranice podle § 340 odst. 4, vzpoury vězňů (§ 344), účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 2 a 3, neuposlechnutí rozkazu podle § 375 odst. 2 a 3, zprotivení a donucení k porušení vojenské povinnosti podle § 377 odst. 2 a 3, porušování práv a chráněných zájmů vojáků stejné hodnosti podle § 382 odst. 3 a 4, porušování práv a chráněných zájmů vojáků podřízených nebo s nižší hodností podle § 383 odst. 3 a 4, zběhnutí (§ 386), ohrožování morálního stavu vojáků podle § 392 odst. 2, genocidia (§ 400), útoku proti lidskosti (§ 401), apartheidu a diskriminace skupiny lidí (§ 402), přípravy útočné války (§ 406), styků ohrožujících mír (§ 409), použití zakázaného bojového prostředku a nedovoleného vedení boje (§ 411), válečné krutosti (§ 412), perzekuce obyvatelstva (§ 413), plenění v prostoru válečných operací (§ 414) nebo zneužití mezinárodně uznávaných a státních znaků podle § 415 odst. 3, a spáchání nebo dokončení takového trestného činu nepřekazí, bude potrestán odnětím svobody až na tři léta; stanoví-li tento zákon na některý z těchto trestných činů trest mírnější, bude potrestán oním trestem mírnějším.

(2) Kdo spáchá čin uvedený v odstavci 1, není trestný, nemohl-li trestný čin překazít bez značných nesnází nebo aniž by sebe nebo osobu blízkou uvedl v nebezpečí smrti, ublížení na zdraví, jiné závažné újmy nebo trestního stíhání. Uvedení osoby blízké v nebezpečí trestního stíhání však nezbujuje pachatele trestní odpovědnosti, týká-li se nepřekazění trestného činu vlastizrady (§ 309), rozvracení republiky (§ 310), teroristického útoku (§ 311), teroru (§ 312), sabotáže (§ 314), vyzvědačství (§ 316), genocidia (§ 400), útoku proti lidskosti (§ 401), apartheidu a diskriminace skupiny lidí (§ 402), přípravy útočné války (§ 406), použití zakázaného bojového prostředku a nedovoleného vedení boje (§ 411), válečné krutosti (§ 412), perzekuce obyvatelstva (§ 413), plenění v prostoru válečných operací (§ 414) a zneužití mezinárodně uznávaných a státních znaků podle § 415 odst. 3.

(3) Překazít trestný čin lze i jeho včasným oznámením státnímu zástupci nebo policejnímu orgánu; voják může místo toho učinit oznámení nadřízenému.

4) Povinnost přezkazít trestní čin je v trestním zákoně stanovena pro tyto trestní činy (§ 368 trestního zákona²):

vlastizrada, rozvracení republiky, teror, teroristický útok, záškodnictví, sabotáž, vyzvědačství, ohrožení utajované informace podle § 106, válečná zrada, porušování předpisů o nakládání s kontrolovaným zbožím a technologiemi, porušování předpisů o zahraničním obchodu s vojenským materiálem, poškozování finančních zájmů Evropských společenství podle § 129a odst. 5, padělání a pozměňování peněz, účast na zločinném spolčení podle § 163a odst. 2 a 3, organizování a umožnění nedovoleného překročení státní hranice podle § 171a odst. 4, násilné překročení státní hranice podle § 171b odst. 2, 3, porušování mezinárodních sankcí podle § 171e, neoprávněné nakládání s osobními údaji podle § 178 odst. 3, obecné ohrožení podle § 179, ohrožení bezpečnosti vzdušného dopravního prostředku a civilního plavidla podle § 180a, zavlčení vzdušného dopravního prostředku do ciziny podle § 180c odst. 2, nedovolená výroba a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187 a 188, týrání svěřené osoby, vražda, loupež, braní rukojmí, znásilnění, pohlavní zneužívání podle § 242, krádež podle § 247 odst. 5, zpronevěra podle § 248 odst. 4, podvod podle § 250 odst. 4, pojistný podvod podle § 250a odst. 5, úvěrový podvod podle § 250b odst. 5, podílnictví podle § 251 odst. 3 a 4, legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 252a odst. 4 a 5, genocida, používání zakázaného bojového prostředku a nedovolené vedení boje, válečná krutost, plenění v prostoru válečných operací, neuposlechnutí rozkazu podle § 273 odst. 2 písm. a),

² § 368 Neoznámení trestného činu

(1) Kdo se hodnověrným způsobem dozví, že jiný spáchal trestný čin vraždy (§ 140), těžkého ublížení na zdraví (§ 145), mučení a jiného nelidského a krutého zacházení (§ 149), obchodování s lidmi (§ 168), zbavení osobní svobody (§ 170), braní rukojmí (§ 174), zneužití dítěte k výrobě pornografie (§ 193), týrání svěřené osoby (§ 198), padělání a pozměnění peněz (§ 233), neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku (§ 234), neoprávněné výroby peněz (§ 237), porušení předpisů o kontrole vývozu zboží a technologií dvojího užití (§ 262), porušení povinností při vývozu zboží a technologií dvojího užití (§ 263), provedení zahraničního obchodu s vojenským materiálem bez povolení nebo licence (§ 265), porušení povinností v souvislosti s vydáním povolení a licence pro zahraniční obchod s vojenským materiálem (§ 266), obecného ohrožení (§ 272), vývoje, výroby a držení zakázaných bojových prostředků (§ 280), nedovolené výroby a držení radioaktivní látky a vysoce nebezpečné látky (§ 281), nedovolené výroby a držení jaderného materiálu a zvláštního štěpného materiálu (§ 282), získání kontroly nad vzdušným dopravním prostředkem, civilním plavidlem a pevnou plošinou (§ 290), zavlčení vzdušného dopravního prostředku do ciziny (§ 292), vlastizrady (§ 309), rozvracení republiky (§ 310), teroristického útoku (§ 311), teroru (§ 312), sabotáže (§ 314), vyzvědačství (§ 316), ohrožení utajované informace (§ 317), válečné zrady (§ 320), přijetí úplatku (§ 331), podplacení (§ 332), účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 2 a 3, genocidia (§ 400), útoku proti lidskosti (§ 401), apartheidu a diskriminace skupiny lidí (§ 402), přípravy útočné války (§ 406), použití zakázaného bojového prostředku a nedovoleného vedení boje (§ 411), válečné krutosti (§ 412), perzekuce obyvatelstva (§ 413), plenění v prostoru válečných operací (§ 414) nebo zneužití mezinárodně uznávaných a státních znaků podle § 415 odst. 3, a takový trestný čin neoznámením bez odkladu státnímu zástupci nebo policejnímu orgánu nebo místo toho, jde-li o vojáka, nadřízenému, bude potrestán odnětím svobody až na tři léta; stanoví-li tento zákon na některý z těchto trestných činů trest mírnější, bude potrestán oním trestem mírnějším.

(2) Kdo spáchá čin uvedený v odstavci 1, není trestný, nemohl-li oznámení učinit, aniž by sebe nebo osobu blízkou uvedl v nebezpečí smrti, ublížení na zdraví, jiné závažné újmy nebo trestního stíhání.

(3) Oznamovací povinnost podle odstavce 1 nemá advokát nebo jeho zaměstnanec, který se dozví o spáchání trestného činu v souvislosti s výkonem advokacie nebo právní praxe. Oznamovací povinnost nemá také duchovní registrované církve a náboženské společnosti s oprávněním k výkonu zvláštních práv, dozví-li se o spáchání trestného činu v souvislosti s výkonem zpovědního tajemství nebo v souvislosti s výkonem práva obdobného zpovědnímu tajemství.

zprotivení a donucení k porušení vojenské povinnosti podle § 275 odst. 2 písm. a), porušování práv a chráněných zájmů vojáků podle § 279a odst. 3 a § 279b odst. 3, zběhnutí nebo ohrožení morálního stavu jednotky podle § 288 odst. 2. (Překazit trestný čin lze i jeho včasným oznámením státnímu zástupci nebo policejnímu orgánu.)

- 5) Povinnost oznámit trestný čin je v trestním zákoně stanovena pro tyto trestné činy (§ 168 trestního zákona):
vlastizrada, rozvracení republiky, teror, teroristický útok, záškodnictví, sabotáž, vyzvědačství, ohrožení utajované informace, porušování předpisů o nakládání s kontrolovaným zbožím a technologiemi, porušování předpisů o zahraničním obchodu s vojenským materiálem, padělání a pozměňování peněz, porušování mezinárodních sankcí, neoprávněné nakládání s osobními údaji, účast na zločinném spolčení, obecné ohrožení podle § 179, ohrožení bezpečnosti vzdušného dopravního prostředku a civilního plavidla podle § 180a, zavlčení vzdušného dopravního prostředku do ciziny podle § 180c odst. 2, týrání svěřené osoby, vražda, genocida, používání zakázaného bojového prostředku, nedovolené vedení boje.

Čl. 16

Redaktorská čest

- 1) Redaktor respektuje právní předpisy České republiky.
- 2) Redaktor hájí svobodu projevu, ale současně koriguje svůj projev tak, aby byl v souladu s tímto Kodexem.
- 3) Redaktor, o němž lze důvodně předpokládat, že má s ohledem na osobní poměr k věci, k osobám, o nichž reportáž pojednává či jim blízkým osobám takový zájem na vyznění reportáže, pro nějž lze pochybovat o jeho nepodjatosti, odmítne podílet se na výrobě reportáže, aby nemohl ovlivnit výslednou podobu reportáže.
- 4) Redaktor nesmí přijímat úplatky v jakékoliv formě za účelem zatajení nebo naopak zveřejnění informace.
- 5) Redaktor nesmí pro sebe ani pro jiného získávat finanční prostředky, věcné dary či jiné výhody, aby jeho postavení jako redaktora nemohlo být ohroženo.
- 6) Redaktor zpravodajství a politické publicistiky není aktivně činný v politické straně, nepracuje pro politika či pro výkonnou moc státu a její složky, nepracuje pro významnou obchodní společnost či významný podnikatelský subjekt. Redaktor však může vykonávat funkce v samosprávě na lokální úrovni.
- 7) Redaktor nesmí účinkovat v reklamě ani v obdobné inzerci. Pro tyto účely se za reklamu nepovažuje účinkování v charitativním spotu nebo spotu ve veřejném zájmu, pokud není spojeno s finančním nebo jiným příjmem.
- 8) Redaktor se nepodílí na dehonestaci (zneuctění, zneuctění) názorů ostatních redaktorů. To však neznamená, že nemůže vyjádřit odlišný a kritický názor.

Čl. 17

Vztah k obecné veřejnosti

- 1) Redaktor nesmí využívat ve svůj prospěch informace, které získá při výkonu svého povolání.

- 2) Redaktor nesmí svou činností dostat do osobní tísně osoby, o nichž podává informace, ledaže by se jednalo o silný veřejný zájem.
- 3) Redaktor respektuje presumpci nevinu.

- 4) Redaktor respektuje soukromí osob, které nejsou osobami veřejného zájmu. U osob veřejného zájmu jsou zásahy do soukromí akceptovatelné v podstatně širší, nikoli však absolutní míře. Prostředky použité k získání informace musejí být vždy přiměřené.

Čl. 18 **Veřejný zájem**

Veřejným zájmem se rozumí obecný zájem společnosti na tom, aby obdržela určitou informaci. Jedná se např. o informace týkající se činnosti veřejně činných osob (politici, herci, zpěváci sportovci apod.) či o informace, které mohou mít společenský dopad.

Čl. 19 **Interpretace Kodexu**

- 1) Kodex je interpretován výlučně etickou komisí ATO. Členy komise jsou vždy: jednatel ATO, právní zástupce ATO a právní zástupci členů ATO - provozovatelů televizního vysílání. Právní zástupci provozovatelů vysílání informují o jmenování maximálně dalších tří členů z řad redaktorů. Předsedou komise je jednatel ATO.
- 2) Etická komise posuzuje uveřejněné informace na základě stížnosti či podnětu dotčených subjektů. Stížnost či podnět se podává na adresu Asociace televizních organizací Praha 2, Salmovská 11.
- 3) Etická komise se může rovněž zabývat podněty Rady pro rozhlasové a televizní vysílání (dále „RRTV“) k obsahu zpravodajských či publicistických pořadů a na její vyžádání sděluje stanoviska.
- 4) Etická komise rozhoduje tak, že porovnává obsah odvysílané informace s Kodexem. Etická komise si může vyžádat zejména stanovisko příslušného redaktora a dalších osob zúčastněných na výrobě reportáže a případně provozovatele televizního vysílání.
- 5) Etická komise je usnášeníschopná, je-li přítomno alespoň 5 členů, přičemž každý provozovatel vysílání musí být zastoupen alespoň jedním členem. V případě rovnosti hlasů rozhoduje hlas předsedy komise. Z rozhodování je vyloučen redaktor, který se podílel na zpracování reportáže, o níž se hlasuje.
- 6) V naléhavých případech může být hlasování provedeno hlasováním per rollam. V takovém případě rozhoduje nadpoloviční většina členů komise.
- 7) Etická komise vydá rozhodnutí – nález (dále „nález“). Pokud bude zjištěno, že informace byla získána či uveřejněna v rozporu s tímto Kodexem, bude reportáž či její část prohlášena za neetickou. Pokud bude zjištěno, že informace byla získána či uveřejněna v souladu s tímto Kodexem, bude reportáž prohlášena za etickou. Nález etické komise se zasílá v jednom vyhotovení provozovateli televizního vysílání, který informaci zveřejnil, dotčené osobě a redaktorovi, který je autorem reportáže.
- 8) Pokud je proti provozovateli vysílání zahájeno správní řízení a provozovatel vysílání o to požádá, zašle se nález i RRTV v rámci výkonu samoregulace.

- 9) Nález etické komise nenahrazuje rozhodnutí správních orgánů a soudů.
- 10) Pokud se nejedná o informaci odvysílanou v rámci zpravodajského nebo publicistického pořadu, etická komise podnět nebo stížnost odmítne.
- 11) Etická komise stížnost odloží, pokud nebude mít k dispozici dostatek podkladů k tomu, aby mohla rozhodnout.

- 12) Etická komise odmítne stížnost, která se netýká vysílání členů Asociace televizních organizací.
- 13) Etická komise zasedá podle potřeby, zpravidla 1x čtvrtletně.
- 14) Etickou komisi svolává jednatelka ATO.
- 15) O jednání etické komise se sepisuje zápis, který je v elektronické podobě rozeslán členům komise a je archivován v jednom vyhotovení v sídle ATO.

V Praze dne